

רעפ 21911-08-24 - נבו אלמלח נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ברע"פ 21911-08-24

לפני: כבוד השופטת דפנה ברק-ארז

העורר: נבו אלמלח
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי
בירושלים מיום 9.7.2024 במ"ת 65214-08-23
שניתנה על-ידי כבוד השופטת מ' ליפשיץ פריבס
י' באב התשפ"ד (14.8.2024)
תאריך הישיבה:
בשם העורר:
בשם המשיבה: עו"ד ארז בן-ארויה

החלטה

1. בפני ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מיום 10.7.2024 (מ"ת 65214-08-23, השופטת מ' ליפשיץ-פריבס). בית המשפט המחוזי דחה בקשה של העורר לעיון חוזר במעצרו עד לתום ההליכים והורה על הותרתו במעצר מאחורי סורג ובריח.

2. עניינו של העורר הובא בפני בית משפט זה מספר פעמים, לרבות בפני (ראו: בש"פ 4097/24). על כן, הפרטים הנוגעים לעניין יובאו בתמצית בלבד (ראו עוד: בש"פ 7835/23, השופטת ר' רונן; בש"פ 3448/24, השופט ח' כבוב). העורר נעצר ביום 13.8.2023 וביום 29.8.2023 הוגש נגדו כתב אישום המייחס לו עבירות של חטיפה לשם סחיטה לפי סעיף 372 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), סחיטה בכוח לפי סעיף 427 לחוק העונשין, סחיטה באיומים לפי סעיף 428 לחוק העונשין, תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות לפי סעיף 380 בצירוף סעיף 382(א) לחוק העונשין, ועבירה של סחר בסמים מסוכנים לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 וכן עבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של העורר עד תום ההליכים. ביום 19.9.2023 קבע בית המשפט המחוזי כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של העורר, אך כי עוצמתן היא "ברף הבינוני". בהתאם לכך, הורה בית המשפט המחוזי על הגשת תסקיר מטעם שירות המבחן בעניינו של העורר.

4. ביום 25.10.2023 הוגש תסקיר כאמור מטעם שירות המבחן. מן התסקיר עלה כי הגם שנשקפת מהעורר מסוכנות, מערך הפיקוח המוצע יכול לאיין אותה במידה רבה. על כן, המליץ שירות המבחן על שחרורו של העורר לחלופת מעצר בבית אמה של בת זוגו, הרחק ממקום ביצוע העבירה, ובפיקוחם של בת זוגו ובני משפחתה. כן הומלץ להטיל על העורר פיקוח של קצין מבחן למשך ששה חודשים.

5. בהתאם לכך, ביום 29.10.2023, ולאחר שחקר את המפקחים המוצעים - הורה בית המשפט המחוזי על שחרורו של העורר למעצר בית בהתאם להמלצתו של שירות המבחן. המדינה הגישה ערר על ההחלטה האמורה, וזה התקבל ביום 1.11.2023 (בש"פ 7835/23, השופטת רונן). בית משפט זה קבע כי קיימות ראיות לכאורה הקושרות את העורר למתואר בכתב האישום בעניינו, וכי אף אם ישנו כרסום מסוים בחלקן, מסוכנותו של העורר גבוהה. על כן, בית משפט זה הורה על מעצרו של העורר מאחורי סורג ובריה עד תום ההליכים בעניינו.

5. מבלי לפרט יצוין כי העורר הגיש בעבר שתי בקשות לעיון חוזר. בקשתו הראשונה נדחתה על-ידי בית המשפט המחוזי ביום 28.1.2024. במסגרת הדיון בבקשה השנייה לעיון חוזר, שהתקיים בבית המשפט המחוזי ביום 2.4.2024, הודיע בא-כוחו של העורר כי נגרמו לו כוויות קשות כתוצאה משמן רותח שנשפך עליו בכלא, וכי בעקבות זאת הוא אושפז בבית חולים. במהלך הדיון בא-כוחו של העורר טען כי העורר סובל מכאבים וכן מדיכאון ומצוקה, וכי הוא זקוק לעזרת משפחתו לצורך הטיפול בו. המדינה לא חלקה על פציעתו של העורר (אם כי טענה שהפציעה נגרמה ממים רותחים ולא משמן), אך בצד זאת סברה כי מסוכנותו נותרה בעינה וכי אין מקום לשחררו לחלופה. תחילה קיבל בית המשפט המחוזי את הבקשה והורה על העברת המשיב למעצר בפיקוח אלקטרוני, בכפוף לקבלתה של חוות דעת חיובית מטעם יחידת מעוז - היחידה לתיאום הפיקוח האלקטרוני. אולם, בית משפט זה קיבל את הערר על כך והורה על השבתו של העורר למעצר מאחורי סורג ובריה (בש"פ 3448/24 הנזכר לעיל).

6. שיקול מרכזי שהוביל לדחיית הבקשות הקודמות לעיון חוזר בהחלטה שהורתה על מעצרו מאחורי סורג ובריה נגע לכך שעדותו של המתלונן טרם נשמעה, ועל רקע חשש לשיבוש הליכי משפט. חשש זה מתבטא בעיקרו באיום הנטען שחש המתלונן מפני העורר, שבעקבותיו הוא אף נמנע מלהעיד. להשלמת התמונה יצוין כי המתלונן החל להעיד לאחר שהובא לבית המשפט המחוזי בצו הבאה ביום 13.6.2024, ולדיון שנועד להתקיים ביום 20.6.2024 הוא לא התייצב.

7. הבקשה לעיון חוזר שביסוד ההליך דנן הוגשה ביום 3.7.2024. העורר הטעים כי הסכמתו להארכת מעצרו הראשונה מעבר לתשעה חודשים (בש"פ 4097/24) ניתנה רק בשל ההתקדמות שהייתה צפויה באותה עת בשלב ההוכחות. עם זאת, נטען כי המתלונן לא הגיע למספר דיונים שנקבעו, ועל כן חל עיכוב בשמיעת עדותו ובקצב ההתקדמות של ההליך העיקרי. בית המשפט המחוזי דחה את הבקשה, בקבעו כי לא חל שינוי במסוכנותו של העורר או בחשש הקיים לשיבוש הליכי משפט. בתוך כך הדגיש בית המשפט המחוזי כי אי-התייצבותו של המתלונן מלמדת על חששו מן העורר.

8. הערר שבפני מכוון כלפי החלטה זו. העורר שב על עיקרי הטענות שהעלה לאורך ההליך, תוך הדגשת התמשכותו של ההליך.

9. הדיון בערר התקיים בפני ביום 14.8.2024. מעבר לטיעונים שהוצגו בכתב טען בא-כוחו של העורר כי נודע לו שהמתלונן בתיק נעצר עד תום ההליכים בהליך אחר, ושיש בכך כדי להשליך על החששות ששימשו בסיס לדחיית האפשרות של בחינת חלופה למעצר מאחורי סורג ובריח. בא-כוח המדינה עמד על כך שדין הערר להידחות, אך אישר במישור העובדתי את הפרטים בכל הנוגע למעצרו של המתלונן.

10. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים הגעתי לכלל דעה שדין הערר להתקבל באופן חלקי, במובן זה שיוגש בעניינו של העורר תסקיר מעצר עדכני. אכן, לא ניתן להתעלם מעילות המעצר המשמעותיות במקרה דנן ובכלל זאת מהמסוכנות הנשקפת מהעורר בהתחשב למעשים המיוחסים לו. אולם, בשים לב לפציעתו של העורר (שאמנם לא היה בה די כשלעצמה), ובעיקר לשינוי הנסיבות הנוגע למתלונן - בכך שאין עוד חשש בכל הנוגע להתייצבות המתלונן לדיונים - דומה שיש מקום לחזור ולבחון את האפשרות של חלופה למעצר מאחורי סורג ובריח. זאת, מבלי לקבוע מסמרות לגוף הדברים.

11. נוכח הזמן שחלף מאז שהוגש תסקיר המעצר הקודם אני מורה כי שירות המבחן יגיש תסקיר עדכני לבית המשפט המחוזי לא יאוחר מיום 15.9.2024. לאחר מכן יתקיים דיון בבית המשפט המחוזי, אשר יחליט בנושא כחכמתו תוך התייחסות לתסקיר זה.

12. סוף דבר: הערר מתקבל כמפורט בפסקאות 10-11 לעיל.

ניתנה היום, כ"ד אב תשפ"ד (28 אוגוסט 2024).

דפנה ברק-ארז
שופטת